

บทวิจารณ์หนังสือ: การเขียนบทความวิจัยทางจิตวิทยาของคุณ
Book Review: Writing Your Psychology Research Paper

ชินัน บุญเรืองรัตน์* และ วุฬาน แพทเทรีย ซาโรอินซอง**

คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล*

คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยแห่งรัฐสุราบายา**

Chinun Boonroungrut* and Wulan Patria Saroinsong**

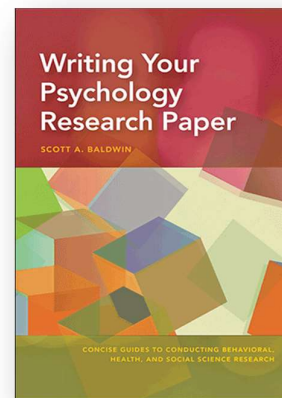
Faculty of Education, Vongchavalitkul University*

Faculty of Education, Universitas Negeri Surabaya**

Corresponding author E-mail: b.chinun@gmail.com

(Received: January 17, 2020; Revised: February 4, 2020; Accepted February 27, 2020)

ชื่อเรื่อง:	Writing Your Psychology Research Paper [การเขียนบทความวิจัยทางจิตวิทยาของคุณ]
ผู้แต่ง:	Scott A. Baldwin [สกอตต์ เอ เบรดวิน]
ปีที่พิมพ์:	2018
พิมพ์ครั้งที่:	1
สำนักพิมพ์:	American Psychological Association (APA)
จำนวนหน้า:	133 หน้า
ภาษา:	อังกฤษ
อ้างอิง:	Baldwin, S. A. (2018). Writing your psychology research paper, Washington DC: American Psychological Association

1. บทนำ

การเขียนบทความวิจัยในรูปแบบของสมาคมจิตวิทยาอเมริกาเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางและไม่ใช้เพียงแคในวงการจิตวิทยาเท่านั้น โครงสร้างที่กำหนดไว้เป็นข้อแนะนำยังสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการเขียนบทความโดยทั่วไป ซึ่งจะช่วยให้การวางโครงเรื่องที่เหมาะสมกับการจัดลำดับแนวคิดต่างๆ ตั้งแต่เริ่มต้นกล่าวถึงที่มาตามรูปแบบที่ได้เสนอเอาไว้ เพื่อนำมาสู่ผลการศึกษาและบทอภิปรายในตอนท้ายตามลำดับ (Nestor & Schutt, 2018) นอกจากนั้นรูปแบบการเขียนตามคำแนะนำของ APA ยังเป็นรูปแบบที่พบได้มากที่สุดจากการค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน (Belcher, 2019) รวมทั้งมีวารสารในฐานข้อมูลใหญ่ๆ ทั่วโลกใช้รูปแบบนี้กันมากที่สุด (Wiederman & Whitley Jr, 2012) อย่างไรก็ตามรูปแบบที่อยู่ในเอกสารที่เผยแพร่ทางออนไลน์มักอยู่ในรูปแบบที่ไม่สมบูรณ์ ดังนั้นการศึกษารูปแบบในหนังสือต้นฉบับที่ตีพิมพ์อย่างสมบูรณ์ จึงควรได้รับการแนะนำและสนับสนุนจากคณะหรือหน่วยงานการศึกษาต่างๆ (Chitty, 2005)

หนังสือเล่มนี้แต่งโดยรองศาสตราจารย์ สกอตต์ เอ เบรดวิน เป็นหนึ่งในหนังสือชุด the American Psychological Association's Concise Guides to Conducting Behavioral, Health and Social Science Research series ที่สามารถใช้เป็นคู่มือในการเขียนบทความ เนื่องจากถูกพัฒนามาเพื่อใช้สำหรับสอนนักศึกษาในรายวิชา ขั้นตอนและ

กระบวนการวิจัย หนังสือเล่มนี้ยังได้รับการยอมรับและแนะนำอย่างเป็นทางการจากสมาคมจิตวิทยาอเมริกัน ที่กล่าวสรุป ปัญหาสำคัญสองประการในการเขียนบทความคือ 1. การไม่รู้จุดหมายในการเขียน ที่ทำให้การเริ่มต้นลงมือเขียนกลายเป็นเรื่องยากสำหรับนักศึกษาที่เพิ่งฝึกเขียนครั้งแรกๆ และ 2. ต้องทำความเข้าใจว่าการเขียนที่ดี เข้าใจง่ายและมีประโยชน์ ไม่ได้เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ นักเขียนจะเขียนได้ดีและเก่งขึ้นได้จากการหัดเขียน รวมทั้งการได้รับคำวิจารณ์เพิ่มมากยิ่งขึ้น ในภาพรวมของหนังสือเล่มนี้ได้นำเสนอเนื้อหาทั้งหมด 7 บท แบ่งเป็นสามตอนคือ 1. ขั้นตอนเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเริ่มเขียน ตั้งแต่บทที่ 1-2, 2. ขั้นตอนเริ่มต้นลงมือเขียน ตั้งแต่บทที่ 3-6 และ 3. การผัดวันประกันพรุ่ง มีเพียง 1 บทเท่านั้นคือบทที่ 7 โดยรายละเอียดแต่ละบทที่เรียงเป็นขั้นแต่ละขั้นตอนไว้ดังต่อไปนี้

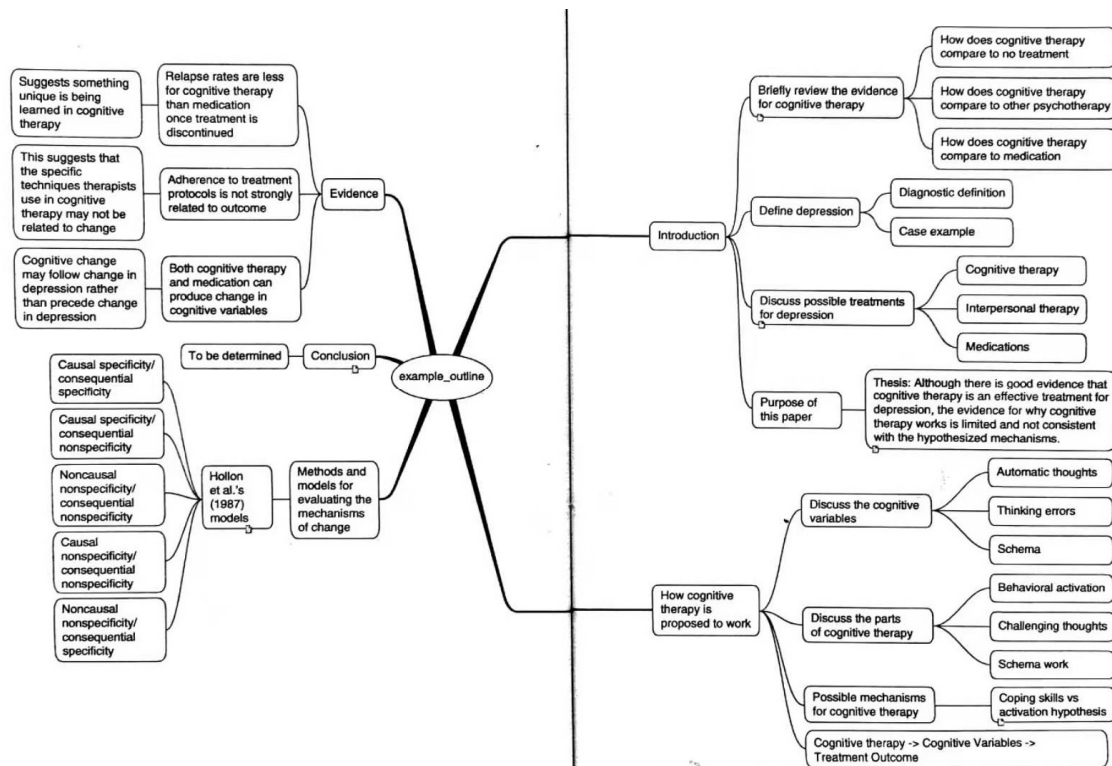
บทที่ 1 ขั้นพัฒนาแนวคิด (Developing an Idea) จัดเป็นส่วนที่ยากที่สุดในการเริ่มต้นก่อนการลงมือเขียน แต่ก็มีวิธีการที่จะช่วยให้การเริ่มต้นนั้นไม่ใช่เรื่องยากสำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น การใช้วิธีการระดมความคิดเพื่อหาหัวข้อหรือแนวคิดที่จะเขียน วิธีการนี้จะช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเริ่มต้นได้เป็นอย่างดี หากยังพบว่ามีความขัดข้องใจในเรื่องการระดมความคิดเห็น การนำภาพยนตร์และสื่อที่มีชื่อเสียงจัดเป็นวิธีที่น่าสนใจอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยสร้างแนวคิดให้กับนักศึกษาได้ หนังสือที่ใช้เรียนควรใช้เพื่อกำหนดขอบเขตของเรื่องให้แคบลง เพื่อให้สามารถตั้งคำถามได้อย่างเหมาะสม เมื่อได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาแล้ว การจัดการกับข้อมูลเหล่านั้นจึงควรจัดบันทึกให้มีรายละเอียดในเบื้องต้นอย่างน้อยคือ 1. ผู้แต่ง 2. ประเภทของบทความ (เช่นบทความวิจัย, บทความในหนังสือ, บทความทบทวนวรรณกรรม เป็นต้น) และ 3. สรุปประเด็นสำคัญ

บทที่ 2 ขั้นค้นหาข้อมูลและทบทวนวรรณกรรม (Finding Background Information and Literature) เป็นงานที่สำคัญมาก เนื่องจากงานเขียนที่มีคุณภาพย่อมเกิดจากการทบทวนวรรณกรรมที่มีประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรของห้องสมุดอย่างหนังสือเชิงวิชาการและหนังสือที่ได้รับความนิยมแบบทั่วไปนั้นมีความแตกต่างกันที่ผู้เขียนจำเป็นต้องแยกให้ออก เพราะหนังสือทั่วไปมีไว้เพื่อการค้าและอาจจะมีส่วนที่ให้ข้อมูลเชิงวิชาการที่ไม่สมบูรณ์ รวมทั้งข้อมูลที่ได้มาจากอินเทอร์เน็ตอย่างโพสต์ต่างๆนั้น ต้องคำนึงว่ามาจากผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆหรือไม่ สมควรแก่การนำมาอ้างอิงหรือไม่ ที่สำคัญคือเนื้อหาที่ได้จากแหล่งข้อมูลรูปแบบนี้ไม่ได้ผ่านกระบวนการพิจารณาตรวจสอบที่มี peer review เหมือนในบทความเชิงวิชาการรูปแบบอื่นๆ ในส่วนสุดท้ายคือการใช้งานโปรแกรมค้นหาข้อมูล (search engines) อย่าง Google Scholar, Pub Med และ PsycINFO ที่รวบรวมบทความทั้งจากวารสารและหนังสือเชิงวิชาการที่มาร่วมให้ข้อมูลบรรณานุกรมสำหรับการนำไปอ้างอิงได้ทันที

บทที่ 3 ขั้นจัดหมวดหมู่ความคิดและสร้างคำถาม (Organizing Your Ideas and Creating a Thesis) ถึงแม้ขั้นตอนนี้จะทำให้การเขียนงานช้าลงบ้าง แต่ก็ช่วยให้ผู้เขียนไม่พลัดประเด็นที่ตั้งใจจะเขียน การจัดหมวดหมู่ความคิดควรระบุเวลาและวิธีการในแต่ละขั้นลงไปด้วย ว่าต้องดำเนินการเมื่อไหร่ และอย่างไรให้เสร็จตามกำหนดเป้าหมาย นอกจากนั้นการวางแผนเรื่องจะช่วยให้งานเขียนในแต่ละช่วงชัดเจนไม่หลงประเด็น วิธีการที่สามารถช่วยได้ เช่น การสรุปความจากบทความที่อ่านเพื่อนำมาอ้างอิงควรมีรายละเอียดเช่น คำถามวิจัย, แนวคิด, รูปแบบและวิธีการศึกษา, การวัดผล และผลลัพธ์ การทำโครงร่างด้วยการสร้างไดอะแกรมอย่างเช่น mind map เป็นอีกวิธีที่ช่วยให้งานจัดหมวดหมู่ความคิดก่อนลงมือเขียนดังที่แสดงในภาพที่ 1

บทที่ 4 ขั้นวางแผนโครงร่างและเริ่มลงมือร่างบทความ (Structuring and Drafting Your Paper) บทความเชิงวิทยาศาสตร์มีโครงร่างที่แน่นอน ที่ช่วยให้ผู้เขียนไม่ต้องกังวลเรื่องโครงสร้าง ที่อาจทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสนได้ โครงร่างพื้นฐานต้องเริ่มต้นด้วยการเกริ่นนำ, วิธีการ, ผล และจบลงด้วยการอภิปรายผล สิ่งสำคัญคือการเตรียมความพร้อมของข้อมูลก่อนการลงมือร่างบทความ เพราะการเขียนบทความทางวิทยาศาสตร์นั้นอยู่บนผลการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลของนักวิจัยคนอื่น ๆ สกอตต์เสนอแนะว่า เมื่อเตรียมข้อมูลไว้เรียบร้อยแล้ว ให้ลงมือเขียนโครงร่างในส่วนวิธีการศึกษาเสียก่อน จะเป็นขั้นตอนที่ง่ายที่สุด หลังจากนั้นค่อยวางโครงจุดประสงค์ของการศึกษา หรือเขียนบทความที่อยู่ส่วนท้ายของบทเกริ่นนำ หลังจากนั้นจึงเริ่มนำข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่ได้เตรียมไว้ รวมทั้งตารางมาใส่ในส่วนเนื้อหาของบทเกริ่นนำเพื่อให้เขียนได้ง่ายมากขึ้น

เมื่อเสร็จจึงเริ่มสร้างตารางหรือภาพในส่วนของผลการศึกษาวิจัย เพื่อกำหนดทิศทางการอธิบายผล ส่วนสุดท้ายคือเขียนย่อหน้าแรกของส่วนอภิปรายผล โดยใช้เวลาแต่ละส่วนประมาณ 10 นาที และยังไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการ ตัวอย่างการวางโครงร่างของบทความวิจัยแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ตัวอย่างการทำไดอะแกรมแบบ mind map เรื่องการบำบัดทางความคิดสำหรับโรคซึมเศร้า

(Cognitive Therapyfor Depression). *Writing your psychology research paper*,

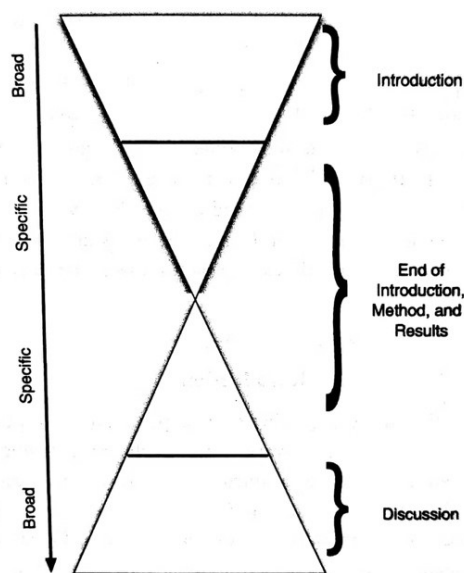
โดย Baldwin, S. A., (2018)., Washington DC: American Psychological Association.

บทที่ 5 ขั้นปรับบทความ (Revising Your Paper) โดยมีสิ่งที่ต้องคำนึงทั้งหมด 8 ข้อดังต่อไปนี้ 1. เขียนบทความให้แต่ละย่อหน้าสื่อสารโดยมีใจความเพียงอย่างเดียว, 2. เขียนประโยคที่สมบูรณ์, 3. ตรวจสอบการสะกดคำ, 4. ใช้การเขียนแบบกัตตัวจาก (active voice), 5. ไม่ควรเขียนประโยคที่ยาวเกิน 25 คำ (ภาษาอังกฤษ), 6. แสดงหลักฐานของการค้นคว้าหรือวิเคราะห์ไม่ใช่แค่เพียงบอกให้รู้, 7. ไม่เขียนในสิ่งที่ไม่รู้และไม่สามารถอธิบายได้ และ 8. หาบทความที่เขียนได้ดีมาเป็นต้นแบบเสมอ สก๊อตต์ให้ความสำคัญต่อการฝึกเขียนอย่างมาก เช่นตัวอย่างในข้อที่ 6 ที่สก๊อตต์ได้กล่าวไว้ได้อย่างน่าสนใจว่า ‘showing not telling’ เช่นหลีกเลี่ยงการใช้ประโยคว่า “จิตบำบัดนั้นมีประสิทธิภาพ” ด้วยการแทนที่ประโยคว่า “จากงานทบทวนวรรณกรรมพบว่ามากกว่าร้อยละ 50 ของผู้ป่วยได้รับผลดีจากจิตบำบัด เมื่อเทียบกับกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่ได้รับการรักษาแบบจิตบำบัด” เป็นต้น รวมทั้งหลีกเลี่ยงคำศัพท์เฉพาะวงการ (Jargon), คำที่ซับซ้อนที่ไม่จำเป็นและคำที่มีมากกว่า 4 พยางค์ขึ้นไปในภาษาอังกฤษ

บทที่ 6 ขั้นจัดการกับการอ้างอิง (Managing Citations) ในการอ้างอิงนั้น ไม่ได้หมายถึงเพียงแค่ตัวหนังสือเท่านั้น แต่ยังหมายถึงแนวคิด, ทฤษฎี และงานวิจัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่จำเป็นต้องอ้างอิงเสมอหากไม่ใช้ความรู้โดยทั่วไป ดังนั้นการคัดลอกความคิด แม้ข้อความที่นำมาใช้จะไม่เหมือนต้นฉบับ ก็ถือว่าเป็นการคัดลอกเช่นกัน การคัดลอกมีอยู่หลายรูปแบบที่

ผู้เขียนต้องศึกษาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ สำหรับผลงานของนักเรียนที่คัดลอกมา อาจถูกลงโทษไม่เพียงการไม่ให้เกรด แต่อาจรวมถึงการไล่ออกด้วย สำหรับนักวิชาการการลงโทษสำหรับการคัดลอกผลงานของผู้อื่นและของตนเองนั้นมีความผิดอย่างมากและระบุอยู่ในบทพื้นฐานทางจริยธรรมที่มีชื่อว่า The American Psychological Association's Ethical Principles of Psychologists and Code of Conduct สำหรับการอ้างอิงที่เหมาะสมและถูกต้อง สามารถช่วยให้ผู้อ่านทราบว่าหลักฐานที่นำมาสนับสนุนความแนวความคิดนั้นมาจากแหล่งใด เนื้อหาในบทที่ 6 นี้ได้กล่าวถึงหลักการอ้างอิงตามรูปแบบของ APA ทั้งการอ้างอิงในบทความและการอ้างอิงท้ายบทความ นอกจากนั้นยังได้กล่าวถึงการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่ช่วยในการจัดการกับการอ้างอิงอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น Zotero, Endnote และ Mendeley ที่เป็นทางเลือกที่ใช้งานได้ง่ายสำหรับผู้เขียน

บทที่ 7 การจัดการกับการผลัดวันประกันพรุ่ง (Dealing With Procrastination) หนังสือเล่มนี้แนะนำสิ่งที่เอาไว้จัดการกับความคิดในการผลัดวันประกันพรุ่ง คือต้องเข้าใจว่าการเขียนของคุณนั้นมีประโยชน์อย่างไรต่อตัวคุณในปัจจุบัน เริ่มต้นด้วยการให้คำสัญญาที่เข้าใจง่ายกับตัวเอง เช่น ฉันจะต้องเขียนเสร็จใน 1 เดือน ลงมือทำวันละ 30 นาที และทำ 5 วันต่อสัปดาห์ เป็นต้น การให้รางวัลกับตัวเองถือเป็นการเสริมแรงที่สมควรเช่นกัน ทั้งระดับเล็กน้อยๆ อย่างเช่น หลังจากสัญญากับตัวเองว่าหากเขียนเสร็จจะออกไปเดินเล่น หรือออกไปคุยกับเพื่อน และกินไอศกรีม เมื่อใดที่การเขียนเริ่มเกิดขึ้นจนเป็นนิสัยและไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการเสริมแรงแล้ว ก็พบว่า การเขียนนั้นไม่ได้ยากอะไรและเป็นเรื่องที่สามารถจัดการได้อย่างเป็นปกติ

ภาพที่ 2 ตัวอย่างการวางโครงสร้างของบทความวิจัย. *Writing your psychology research paper*,
โดย Baldwin, S. A., (2018)., Washington DC: American Psychological Association.

หนังสือเล่มนี้แม้ไม่ใช่หนังสือที่นำเสนอรูปแบบการเขียนในทุกรูปแบบ แต่ก็สามารถคาดเดาว่าผู้เขียนได้นำเสนอความรู้ที่เกิดมาจากการประสบการณ์ในการสอนนักศึกษา รวมทั้งประสบการณ์ในการเขียนบทความวิจัย, หนังสือ, ตำราที่ใช้ประกอบการสอน แล้วจึงนำเสนอรูปแบบที่ได้ทดลองใช้แล้วได้ผลดีมาไว้ในหนังสือเล่มนี้ ดังนั้นข้อมูลที่มีส่วนใหญ่อิงจะเป็นการอธิบายวิธีการเขียนที่สามารถทำตามได้ง่าย โดยไม่ได้เรียงตามลำดับรูปแบบของบทความ แต่นำเสนอวิธีที่ได้ผล เช่น การเริ่มจากการเขียนส่วนวิธีการศึกษาก่อน แล้วจึงเริ่มเขียนส่วนท้ายของบทเกริ่นนำ เป็นต้น

อย่างที่กล่าวไว้แล้วข้างต้นว่ารูปแบบ APA นั้นไม่ได้มีแค่เพียงหลักการอ้างอิงเท่านั้น แต่ยังคงกล่าวถึงรูปแบบการเขียน ตารางและส่วนประกอบอื่น ๆ อีกด้วย หนังสือเล่มนี้จึงเหมาะอย่างยิ่งที่จะใช้เป็นแนวทางเบื้องต้นสำหรับผู้จัดทำเขียนบทความ หรือนักศึกษาที่เริ่มเขียนผลงานชิ้นแรกๆ เนื่องจากสก็อตต์แนะนำตั้งแต่การค้นหาแหล่งข้อมูลว่าต้องเริ่มค้นหาและเข้าไปสืบค้นอย่างไร เช่น จากฐานข้อมูล PsycINFO ที่เป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือในด้านจิตวิทยา เป็นต้น รวมทั้งเสนอรูปแบบการคัดเลือกบทความที่เกี่ยวข้องกับคำถามวิจัยที่ต้องการนำมาศึกษาว่า มีขั้นตอนคัดเลือกและคัดกรองอย่างเหมาะสมได้ด้วยวิธีการอย่างไร

สก็อตต์ได้กล่าวถึง Temporal Motivation Theory (TMT) (Siaputra, 2010; Steel, 2007) ไว้อย่างน่าสนใจว่าในแต่ละวันมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องใช้เวลาแตกต่างกัน ดังนั้นการเลือกกิจกรรมโดยดูที่ประโยชน์ของกิจกรรมนั้น จะสามารถช่วยให้เราจัดสรรเวลาได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ ความคาดหวังถึงผลที่จะสำเร็จในระยะเวลาที่วางเป้าหมายเอาไว้ สิ่งที่ได้ตามมา คือประโยชน์ที่จะได้เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมนั้น ๆ คล้ายกับว่าเมื่อเรารู้สึกอึด การกินนั้นก็ถือว่ามีประสิทธิภาพสูง เช่นเดียวกับการเขียน ถ้าการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รวมถึงการได้รับการตีพิมพ์ในวารสารที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ การเขียนนั้นก็ถือว่ามีประสิทธิภาพสูงเช่นกัน นอกจากนั้น เราไม่อาจมองเพียงแค่การได้ประโยชน์เท่านั้น หากเป้าหมายของการเขียนที่ถูกตั้งไว้ในช่วงระยะเวลาใดก็ตาม ไม่สามารถทำได้สำเร็จ การเขียนนั้นจะถือว่าได้ประโยชน์น้อย อย่างไรก็ตามหากมองว่าการเขียนงานสามารถช่วยลดความวิตกกังวลลงจากการตั้งเป้าหมายในการเขียนงานได้ คล้ายกับความสำเร็จจากการตั้งเป้าหมายระยะสั้น การเขียนในช่วงระยะเวลาที่ตั้งเป้าไว้จะมีประโยชน์มากขึ้น ดังนั้นคำว่าดเปรี้ยวไว้กินหวานจึงอาจจะนำมาใช้อธิบายกับผลของการเขียนได้เป็นอย่างดี เพราะผู้ที่รอผลลัพธ์ที่ดีไม่ได้ งานเขียนก็มีแนวโน้มที่จะมีประโยชน์ต่อตัวคนนั้นน้อยกว่าผู้ที่สามารถจัดการเวลากับงานเขียนได้ดี

นอกจากนั้น สิ่งที่หนังสือเล่มนี้ได้กล่าวไว้ แม้ไม่ได้ลงรายละเอียดมากนักแต่มีความน่าสนใจไม่น้อย คือ จริยธรรมของผู้เขียนที่กล่าวในบทที่ 6 เรื่องของการคัดลอกบทความตาม The American Psychological Association's Ethical Principles of Psychologists and Code of Conduct ที่ระบุขั้นตอนการตรวจสอบข้อร้องเรียนการกระทำผิดทางจรรยาบรรณในวิชาชีพไว้ในกฎระเบียบ และขั้นตอนของคณะกรรมการจริยธรรม นั้นมีระบุเอาไว้ในประโยคที่ 8 โดยมีหัวข้อที่เกี่ยวกับการคัดลอกผลงานตั้งแต่หัวข้อที่ 8.11-8.13 โดยมีสาระสำคัญดังนี้ ผลงานที่สร้างขึ้นต้องไม่นำมาจากส่วนใดของผลงานผู้อื่นที่อ้างว่าเป็นของตนเอง จะต้องให้เครดิตผู้ที่มีส่วนร่วมในการทำงานจริง และต้องไม่เผยแพร่งานซ้ำ หรือคัดลอกงานเดิมที่เคยเผยแพร่มาก่อนแล้ว (APA, 2017) บทลงโทษในการกระทำผิดนอกจากจะผิดในแง่จริยธรรมแล้ว ยังมีการลงโทษด้วยการไล่ออกจากการเป็นสมาชิกของสมาคมจิตวิทยาอเมริกัน หากผู้นั้นดำรงสถานะสมาชิกอยู่ รวมไปถึงมีความผิดตามกฎหมายอีกด้วย ผู้เขียนจึงต้องศึกษาเพิ่มเติมในส่วนนี้เช่นกัน

2. บทสรุป

หนังสือเล่มนี้มีประโยชน์ในวงการการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านจิตวิทยาและพฤติกรรมศาสตร์ หนังสือเล่มนี้ได้รับการยอมรับจากสมาคมจิตวิทยาอเมริกา อันเป็นสมาคมของนักจิตวิทยาหลายแขนงที่อยู่ในสถาบันการศึกษาในหลาย ๆ แห่ง และอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นนักจิตวิทยาคลินิกในสถานสถานพยาบาลเอกชน, วงการธุรกิจ, วงการอุตสาหกรรม และในระบบราชการ นอกจากนั้นยังมีการเผยแพร่ไปสู่อาจารย์ด้านจิตวิทยาและนักสุขภาพจิตมีอาชีพในหลายประเทศ (Lopez, 2011) หนังสือเล่มนี้นำเสนอขั้นตอนการเขียนบทความทั้งหมด 7 ขั้นตอน ที่เหมาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เริ่มต้น และอยู่ในขั้นพื้นฐาน ประกอบกับโครงสร้างในแต่ละบทที่แบ่งเป็นชั้น ๆ ใช้ภาษาอังกฤษที่อ่านได้เข้าใจได้ง่าย ดังนั้นนักศึกษาผู้เริ่มเขียนบทความวิจัยหรือเริ่มต้นเรียนรู้เรื่องวิธีการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ จะเป็นกลุ่มผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการอ่านหนังสือเล่มนี้ตั้งแต่นั้นจนจบ

3. รายการอ้างอิง

- APA, (2017). Ethical Principles of Psychologists and Code of Conduct. Retrieved from <https://www.apa.org/ethics/code/>
- Baldwin, S. A. (2018). *Writing your psychology research paper*. Washington D.C., WA: American Psychological Association.
- Belcher, W. L. (2019). *Writing your journal article in twelve weeks: A guide to academic publishing success*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Chitty, L. (2005). *The doctor of nursing practice: A guidebook for role development and professional issue*. Burlington, MA: Jones and Bartlett.
- Lopez, S. J. (2011). *The encyclopedia of positive psychology*. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
- Nestor, P. G., & Schutt, R. K. (2018). *Research methods in psychology: Investigating human behavior*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Siaputra, I. B. (2010). Temporal motivation theory: Best theory (yet) to explain procrastination. *Anima Indonesian Psychological Journal*, 25(3), 206-214.
- Steel, P. (2007). The nature of procrastination: A meta-analytic and theoretical review of quintessential self-regulatory failure. *Psychological bulletin*, 133(1), 65-78.
- Wiederman, M. W., & Whitley Jr, B. E. (2012). *Handbook for conducting research on human sexuality*. Abngdon: Roulege Psychology.